

סכס פהד חברה בע"מ נ' עירית ק. מוצקין

בפני
כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
תובעת

סכס פהד חברה בע"מ נ.פ. 510741671
ע"י ב"כ עוה"ד רמי עלי
נגד

נתבעת

עירית ק. מוצקין
ע"י ב"כ עוה"ד גילי סגל עשור
פסק דין

כללי

1. התובעת התקשרה עם הנתבעת בהסכמים שונים לביצוע עבודות במתחם האמפיפארק בקרית מוצקין. מדובר בהסכמים שנחתמו בעקבות זכיה במכרזים ומכרזי זוטא שפורסמו ביחס לאותו פרויקט. תביעה זו נסבה על תשלום יתרת התמורה המוסכמת כאשר לטענת התובעת בסיום העבודות, התמהמה הנתבעת באישור החשבונות, ולכשאלה אושרו, אושרו הם על סכומים פחותים מהסכומים המגיעים לתובעת. התביעה הועמדה על סך 764,752 ₪.

2. בראשית ההליכים נדרש בית המשפט לשוב ולדון בשאלת מעמדה המשפטי של התובעת, כשרותה לתבוע והאם באמצעות בא כוחה (או שמא באמצעות נאמן), שכן במקביל מצויה הייתה התובעת בהליכים שונים בפני בית המשפט המחוזי. בסופו של יום, נדחתה בקשה לדחיית התביעה מחמת התיישנותה ומחמת מעמדה של התובעת. התובעת חויבה בהפקדת ערובה על סך 20,000 ₪ להבטחת הוצאות הנתבעת (החלטה מיום 25.6.2009).

טענות הצדדים

3. לטענת הנתבעת, התובעת אכן החלה את העבודות כמוסכם אולם לא ביצעה העבודות במלואן, את חלקן ביצעה בניגוד להנחיות או לדרישות התקן או שלא כמוסכם. התובעת לא סיימה את העבודות ולא ביצעה את התיקונים הנדרשים על אף פניות חוזרות ונשנות; הנתבעת טוענת, כי התשלום בוצע על פי חשבונות שאושרו על ידי מפקח חיצוני שהועסק במיוחד לצורך ביצוע עבודות אלו, ואושרו על ידי מהנדס העיר. בסיכומיה לא שבה הנתבעת על טענתה, כי שילמה לתובעת תשלומי יתר המסתכמים בסך 70,969 ₪. ואולם טוענת כי התובעת היא זו שחייבת לה כספים שהוצאו לצורך תיקון הליקויים בעבודתה.

4. בהתאם להסכמת הצדדים מונה מר **שטרנברג רונן**, כמומחה מטעם בית משפט לבחינת השאלות המקצועיות שבמחלוקת. חוות דעתו מיום 5.2.2012 הוגשה לתיק בית המשפט והמומחה השיב לשאלות הבהרה שהפנתה התובעת (תשובותיו הוגשו לתיק ללא השאלות). הצדדים הסכימו, כי ייתן פסק הדין על סמך החומר שבתיק בלבד, וללא שמיעת ראיות (פר' מיום 20.6.13) לאחר הגשת סיכומי טענות בכתב. תיחום המחלוקת

5. התובעת חולקת על גובה הסכומים אשר שולמו לה בתמורה לביצוע עבודות. לטענתה לא קיבלה את מלוא התמורה המגיעה לה עבור אותן עבודות, כדלקמן:

- עבודות גמר במה (איטום) - 9,879 ₪ במקום 13,331 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - בניית במה - 710,921 ₪ במקום 795,109 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - בניית טריבונוט - 551,532 ₪ במקום 634,427 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - בניית מדרגות אמפי - 215,011 ₪ במקום 242,689 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - שירותים טיפוס 01 - 162,778 ₪ במקום 173,199 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - שירותים טיפוס 02+קופה - 748,080 ₪ במקום 932,343 ₪ המגיעים לה לטענתה;
 - בניית אגם - 582,433 ₪ במקום 709,394 ₪ המגיעים לה לטענתה;
- ובסך הכל: 519,867 ₪.
- טענות הצדדים יידונו בהרחבה בכל תת פרק לגופו.

דין

עבודות בניית במה

6. מדובר בעבודות שבוצעו על-פי הסכם מיום 15.9.99, שנחתם בעקבות זכיה במכרז מס' 8/99 מיום 20.7.99. המחלוקת העיקרית נסבה על כמות הקורות שנוצקה והתשלום המגיע בגינה. לטענת התובעת, הנתבעת שילמה לה בעבור עבודות

שביצעה ע"פ סעיף 2.1.050 לכתב הכמויות- קורות יסוד בטון, תשלום שהנו הולם ביצוע עבודות על פי סעיף 2.3.010- קירות בטון אשר ביניהם קיים הפרש משמעותי במחיר (400 ש"ל מ"ק במקום 2,600 ש"ל מ"ק). לטענת התובעת, בסעיף 2.1.050 מתוארת עבודה של קורות יסוד שהם מתחת לרצפת המבנה, והכמות שבוצעה על ידה הנה 68.19 מ"ק קורות שנוצקו מתחת לרצפה.

7. הנתבעת טוענת לעומתה, כי הכמות המוסכמת בעבור קורות הנה 13 מ"ק ולא 68 מ"ק כפי שצוין בחשבון הסופי מטעם התובעת. התובעת החליטה על דעתה להכפיל בחשבון הסופי הדרישה לתשלום בגין קורות פי 5 מן המוסכם. הנתבעת שילמה לתובעת כספים בהתאמה לכתב הכמויות, ובגין סעיף 2.3.010- המתייחס לקירות ועמודים- שילמה לפי כמות של 105 מ"ק. מהנדס העירייה, טובי טען בפני המומחה, כי המחיר אותו דרשה התובעת בעבור הקורות (2,600 ש"ל מ"ק) היה גבוה משמעותית ממחירן דקל ומחיר השוק ואושר רק בגלל הכמות הקטנה (כ- 10 מ"ק).

8. המומחה ערך חישוב כמויות על סמך התוכניות שהוגשו לו ומצא כי נוצקו: 7.55 מ"ק קורות. ע"פ חישוב המומחה סה"כ נפח האלמנטים המעוגלים היצוקים מתחת לבמה- 24.45 מ"ק ולא 68.19 מ"ק (כפי שטענה התובעת). מכל מקום, בהתאם לחוות דעתו אושר לתובעת סכום כפול בעבור הקורות, שכן ע"פ מחירן דקל מפברואר 2000, מחיר קורת יסוד כ-1,000 ש"ל מ"ק ואילו לתובעת אושר מחיר יחידה גבוה בהרבה- 2,600 ש"ל מ"ק.

9. מסקנת חוות הדעת כי נוצקו 7.55 מ"ק קורות לא נסתרה. המומחה בתשובותיו לשאלות ההבהרה ששלחה התובעת התייחס להגדרת "הספר הכחול" (אליה הפנת התובעת) ועמד על כך ש"מטרת ה"ספר הכחול" אינה להגדיר כל אלמנט יצוק מעל מעל כלונס ו/או עמוד יסוד כקורת יסוד, כי אם להבדיל בין סוגי קורה שונים ולהדגיש כי קורת יסוד, הינה קורה אשר יצוקה על יסודות המבנה". המומחה בתשובותיו שב על כך כי התברר כי נוצקו 7.55 מ"ק קורות ואושר לתובעת סכום כפול. קביעתו לא נסתרה.

10. זו ואף זו, בהתאם לסעיף 9 ל"הוראות כלליות למגיש ההצעה (מהווה חלק בלתי נפרד מהמכרז/ חוזה)" במידה וידרש הקבלן לביצוע עבודה נוספת אשר לא נזכרה בכתב הכמויות, תירשם הדרישה ביומן העבודה ע"י המהנדס/ מפקח. בהתאם להוראות סעי' 69 להסכם, חישובי הכמויות (המדויקות) יוגשו למפקח לביקורת ולאישור.

11. התובעת לא הציגה כל ראיה לרישום דרישה לביצוע עבודה נוספת בגין קורות ולחלופין אישור חישובי הכמויות להן טוענת התובעת על ידי המפקח. מכלל טעמים אלו הנני מורה על דחיית רכיב תביעה זה.

12. הצדדים חלוקים בנוגע לכמויות על פיהם בוצע חישוב לתשלום גם בגין סעיפים אלו בחשבון הסופי (שהוגש על ידי התובעת אך לא אושר):
א. 99.1.010- מילוי בחול כולל פיזור מתחת לרצפה- הכמות לה טוענת התובעת: 733 מ"ק לעומת כמות של 305 מ"ק בגין שילמה הנתבעת.
ב. 99.2.080- יציקת קורות עליונות ומעקות בטון- הכמות לה טוענת התובעת: 9.22 מ"ק לעומת 3.87 מ"ק בגין שילמה הנתבעת.
ג. 99.5.020- איטום קירות בשכבה אחת- הכמות לה טוענת התובעת: 15 מטר במחיר 52 ש"ל (ובסה"כ 780 ש"ל), כאשר לטענתה המפקח העביר את הכמות מסעיף זה לכמות שבסעיף 99.5.030 שבו מצוין מחיר יותר נמוך.
ד. 99.5.030- כנ"ל אך במערכת דו שכבתית- הכמות לה טוענת התובעת: 78.7 מ"ק במחיר של 75 ש"ל (ובסה"כ 7,577.5 ש"ל).
ה. המומחה בתשובותיו לשאלות ההבהרה עמד על כך, כי במהלך הפגישות שהתקיימו הובן כי המחלוקת היחידה הנה נושא הקורות/ קירות. מכל מקום, בהתייחסו לסעיפים 99.1.010, 99.5.020, 99.5.030 הנ"ל קבע, כי לא הוצגו כל מסמכים ו/או חישוב כמויות לאימות טענות התובעת. התובעת לא הוכיחה בכל דרך חישוב הכמויות הנטענות על ידה גם בהליך שבפני ועל כן הנני דוחה תביעתה ביחס לסעיפים הנ"ל.

13. גם טענת התובעת ליציקת קורות (ע"פ סעיף 99.2.080) בהיקף ובכמות הנתבעת על ידה לא נתמכה בראיות. ממילא משקבע המומחה כי אושר לתובעת סכום כפול בגין קורות איני מוצאת לנכון להורות על תוספת בגין רכיב תביעה זה. מה גם כי טענת הנתבעת, כי התובעת לא יידעה אותה מבעוד מועד בדבר סטייה מהותית מן הכמויות הנקובות בחוזה לא נסתרה והתובעת לא הוכיחה כי פעלה על פי המוסכם. לאור כל האמור איני מוצאת לנכון לפסוק לתובעת סכומים נוספים מעבר לאלו ששולמו לה בגין עבודות בניית במה.

עבודות גמר בניית במה (איטום)

14. אין חולק, כי ביום 15.5.2000 אושר חשבון התובעת בגין ביצוע עבודות האיטום (חשבון חלקי מס' 1 מיום 5.4.2000) ובגינו שולמו לה כספים בסך 9,870.12 ש"ל (כולל מע"מ). לטענת התובעת, בהתאם לתוספת לחוזה (שנחתמה ביום 14.8.2000) הוגדל היקף העבודה ב-25%, ובמסגרת זו ביצעה עבודות גמר במה נוספות שהיתרה בגין עומדת על סך 3,461 ש"ל.

15. הנתבעת טוענת, כי עבודת האיטום מתבצעת תמיד ברצף ולא בחלקים ולכן לא הייתה כל סיבה לבצע המשך לעבודות האיטום. כמו כן טוענת, כי שטח הגג הנו 92.4 מ"ר כך שלא ברור מדוע הוסיפה התובעת על דעתה שטח נוסף בו כביכול ביצעה איטום, ובחשבון הסופי ולאחר כחצי שנה מסיום העבודות רשמה כי השטח הנו 104 מ"ר.

16. אמנם הוסכם בין הצדדים על הגדלת היקף החוזה בשיעור של 25% מעבר להתקשרות המקורית, כעולה מן התוספת לחוזה, כדלקמן;

2. "מוסכם בזה בין הצדדים כי היקף החוזה מוגדל בזה בשיעור של כ-25% מעבר להיקף ההתקשרות בחוזה, דהיינו בסך של 159,463 ₪ כולל מע"מ, לצורך ביצוע עבודות גמר בחדר טרנספורמציה בבמה באמפיפארק ובניית שלד שירותים"

3. כל יתר הוראות החוזה יוסיפו לחול ללא שינוי..."

17. ואולם הוראה זו הנה לקונית ואינה מלמדת על הגדלת היקף עבודות האיטום דווקא ובוודאי שלא בהיקף ובשיעורים הנתבעים. המומחה ציין בחוות דעתו, כי לא הובאו בפניו מסמכים/ תוכניות המאמתים את טענת התובעת לתשלום נוסף עבור עבודות האיטום.

18. בדוק. בחשבון הסופי שהגישה התובעת (ובגינו המחלוקת) דורשת התובעת תשלום בעבור איטום רולקות ופרופיל אלומיניום לחיזוק היריעה שלא הופיעו בחשבון מס' 1 המאושר הנ"ל. בתשובותיו לשאלות הבהרה עמד על כך המומחה, כי "עבודת איטום סטנדרטית כוללת יריעת איטום כפולה על הרולקה, וכמו כן עפ"י דרישות התקן נדרש לבצע חיזוק בקצה היריעה" וכי "אם יוכח כי איטום כפול של הרולקות וביצוע חיזוק בקצה היריעה אינם כלולים בסעיפי החוזה על הנתבעת לשלם סך של 1,616 ₪ בתוספת מע"מ". התובעת לא הוכיחה כי ביצעה עבודות מעבר למאושר לה ע"פ חשבון חלקי מס' 1. להפך, מתשובת המומחה עולה כי מדובר בעבודות הכלולות בעבודת איטום סטנדרטית ובגין אין חולק כי שולם לתובעת. כמו כן, לא הוכיחה התובעת כי ביצעה עבודות איטום גגות שטוחים, בהיקף של 104 מ"ר (במקום 92.40 מ"ר בגינם קיבלה תשלום על פי חשבון חלקי מס' 1 הנ"ל). בסופו של יום לא הוכיחה התובעת כי הנה זכאית לתשלום שהנו מעבר למה ששולם על פי חשבון חלקי מס' 1 (מיום 15.5.2000), ולפיכך דין טענותיה בעניין זה להידחות.

עבודות בניית טריבונות

19. מדובר בעבודות שבוצעו ע"פ מכרז זוטא 99-15 לביצוע עבודות לבנית מדרגות ומשטחי בטון (מיום 29.11.1999) וכתב כמויות מיום 5.6.00 (נספחים 1, 2, 3 לתצהיר התובע). המחלוקת נטושה בגין:
א. ניכיו סך של 21,250 ₪ מחשבון מס' 4 (נספח 4 לתצהיר התובעת) בגין ביצוע תעלת ניקוז מים בחזית הקדמה לבמה.
ב. סעיף 99.2.080 בחשבון מס' 5 (שהגישה התובעת אך לא אושר על ידי הנתבעת), בגין ביצוע עבודה חריגה של ביצוע והתקנה מכסים מפח מרוג לתעלות חשמל בטריבונה ובבמה, סעיף זה לא הופיע בחשבון חלקי מס' 4.
20. המומחה בחוות דעתו מצא לנכון לאשר התשלום בסך של 21,250 ₪ בעבור ביצוע תעלת ניקוז מים בחזית הקדמה לבמה (כפי שמצא לנכון גם המפקח). בהתאם לחוות הדעת, ע"פ סימני הטפסונות התעלות בוצעו בעת יציקת המשטח בין המושבים לבמה, בשלב יציקת הרצפה ולא נחתכו ונוצקו לאחר מכן. בתשובותיו לשאלות הבהרה עמד על כך המומחה, כי במסגרת הפגישות שנערכו בהשתתפות הצדדים הועלה רק נושא תעלת ניקוז המים בחזית הקדמית. המומחה לא חיזוה דעתו ביחס למחלוקת בגין התקנת מכסים מפח מרוג לתעלות חשמל.

תעלת ניקוז מים בחזית הקדמה לבמה

21. ממכתבו של מפקח הפרויקט, מר ישראל סלע, למהנדס העיר (מכתב מיום 9.7.2000) עולה, כי המפקח אישר תשלום כולל בעבור חשבון מס' 4 על סך 492,645.14 ₪ לעומת 471,395.14 ₪ שאושרו על ידי המהנדס (ובניהם בדיוק ההפרש על סך 21,250 ₪).

22. לטענת הנתבעת, עבודת תעלת ניקוז המים נכללה בחוזה כחלק מעבודות הטרביונות ובוצעה במסגרתן ועל כן לא היה מקום לדרישת תשלום נוספת ומובחנת בגין ביצוע עבודות אלו מצד התובעת, ועל כן לא אושרה התוספת בסך 21,250 ₪. אין חולק בדבר ביצוע העבודה.

23. כעולה מכתב הכמויות מיום 5.6.00 (נספח 2 לתצהיר התובע) עבודות של ביצוע תעלת ניקוז מים בחזית הקדמית לבמה מהוות עבודות נוספות (פרק 99 לכתב הכמויות), והתשלום בעבורן אינו כלול בעבודת הטרביונות. לאור זאת, ובהתאם למסקנת המומחה ואישור המפקח על הפרויקט (שמונה מטעם הנתבעת דווקא) מוצאת אני לנכון לקבל את תביעת התובעת בנקודה זו ולהורות על תשלום בסך 21,250 ₪.

מכסים לתעלות חשמל

24. המהנדס טובי הודה בתצהירו, כי עבודת הכיסוי לפחים לא אושרה על ידו לתשלום ולטענתו משום שהתובעת התרשלה בעבודתה אשר היוותה סכנת בטיחות חמורה לבאי המקום. עוד כעולה מתצהירו, התובעת נמנעה מתיקון הכיסוי לפחים והנתבעת נאלצה לבצע תיקון זה באמצעות קבלן אחר.

25. למעשה המחלוקת בנקודה זו נסבה על שאלת טיב ביצוע העבודות. הנתבעת לא קבלה על הצעת ניתוח המחיר אותה הגישה התובעת (500 ₪ למטר) ואף לא על היקף העבודות כנקוב בחשבון מס' 5 שלא אושר על ידה (39.20 מ').

26. בסופו של יום, גם אם קיימים אי אילו ליקויים בעבודות הטרביונות שבוצעו (לאור התכתובות שצורפו לתצהירו של המהנדס טובי), הרי שלא ניתן לאמוד את היקפם בהעדר חוות דעת הולמת. המומחה לא עמד על ליקויים בביצוע העבודות-להפך, בתשובותיו לשאלות הבהרה עמד על כך, כי "אם יוכח כי התובעת אכן ביצעה פחים אלה עליה לקבל תשלום". משאין חולק כי התובעת ביצעה את העבודות ומשהנתבעת כלל לא עוררה מחלוקת בנוגע לסיכום על ביצוע עבודות אלו והסכום לתשלום הנני מקבלת את התביעה בסוגיה זו. כמו כן לא הוכח, כי בפועל מונה קבלן אחר לביצוע התיקונים לכאורה ובנקודה זו מסכימה אני עם התובעת, כי אי הגשת חוות דעת או ראיות אחרות לתימוכין בטענת הליקויים והיקפן פועלת לחובת הנתבעת. מכלל טעמים אלו, ומשאין מחלוקת כי עבודות אלו בוצעו ע"פ סיכום עם הנתבעת, הנני פוסקת הסכום על סך 19,600 ₪ לתובעת בגין ביצוע עבודות אלו.

27. עבודות אלו בוצעו על-פי מכרז 05/00 לבניית מבני שירותים ומבנה קופות באמפיפארק בקרית מוצקין (מיום 16.4.2000) ואשר בעקבותיו נחתם ביום 2.7.2000 הסכם בין הצדדים לביצוע העבודות (נספחים ד' 1, 2, לתצהיר התובעת). במסגרת זו קיימת מחלוקת בגין סעיפים בחשבון הסופי, כדלקמן:

א. בגין סעיף 08.4.060 בחשבון הסופי- מבנה לוח פלסטי- בגינו שולמו לתובעת סך של 1,000 ₪ (בגין 4 יחידות במחיר של 250 ₪ ליחידה) לטענת התובעת סוכם על תשלום של 1,000 ₪ ליחידה (4,000 ₪ במצטבר).

ב. בגין סעיף 99.0.002 בחשבון הסופי- הפרש מחשבון חלקי 3- לטענת התובעת לא שולמו לה 1,720 ₪ על אף שסוכם עם המהנדס כי ההפרש יועבר לחשבון המתייחס לעבודות אלו. אין מחלוקת כי סכום זה לא אושר לתשלום בחשבון הסופי.

ג. בגין סעיף 99.3.001 בחשבון הסופי- זוויתן מגולוון- טוענת התובעת כי לא שולמו לה 2,931 ₪ (לפי כמות של 97.7 במחיר 30 ₪). המפקח מטעם הנתבעת טען בפני המומחה כי העבודה מהווה חלק מהחזזה ולכן לא אושרה לתשלום. בסיכומיה טוענת הנתבעת לביצוע העבודות שלא על-פי התקן.

ד. בגין סעיף 99.3.002 בחשבון הסופי- חיפוי באדני חלונות (ספים)- לטענת התובעת על אף ביצוע העבודה לא שולמו לה 15,375 ₪ (לפי כמות של 80.5 במחיר 191 ₪). המפקח מטעם הנתבעת טען בפני המומחה כי העבודה מהווה חלק מהחזזה ולכן לא אושרה לתשלום.

ה. בגין סעיף 99.4.001 בחשבון הסופי- מחיצות בלוקי בטון חלולים- קיימת מחלוקת לגבי הכמות, כאשר לשיטת התובעת הכמות היא 13.44 ולשיטת הנתבעת- הכמות הנה 7.94; לטענת התובעת שולמו לה רק 472.43 ₪ במקום 824.08 ₪. הנתבעת טוענת לתשלום על פי חישוב המפקח.

ו. בגין סעיף 99.5.004 בחשבון הסופי- איטום קירות במערכת דו שכבתית- קיימת מחלוקת לגבי הכמות, כאשר לשיטת התובעת יש לחשב הכמות לפי 56 מ"ר ולא 34 מ"ר כפי שאושר על ידי הנתבעת (בפועל שולמו 2,516 ₪ במקום 4,144 ₪ ע"פ חישוב התובעת). הנתבעת טוענת כי התשלום בוצע על פי חישוב המפקח.

ז. בגין סעיף 99.7.003 בחשבון הסופי- חיבור צינור ביוב בקוטר 6 לתא ביוב קיים- בגינו טוענת התובעת כי לא אושרו לה כל תשלום בגין העבודה שבוצעה, ואשר ע"פ חישובה עומד על סך של 3,616 ₪. לטענת הנתבעת, עבודה זו אינה אמורה להיות משולמת בנפרד שכן מדובר בחיבורי ביוב המהווים חלק בלתי נפרד מביצוע כולל של עבודות האינסטלציה אשר שולם בגין.

28. עוד לטענת התובעת, בעוד שאישרה הנתבעת סך של 757,671 ₪ לתשלום (המהווים סך של 886,475 בתוספת מע"מ) בפועל לא שולמו לה אלא 748,080 ₪ בלבד, ולטענתה יתרת התמורה שלא שולמה לה עומדת על סך של 138,395 ₪ המגיעים לה לטענתה. עיון בחשבון הסופי (נספח ד' לתצהיר התובעת) תומך בטענת התובעת, כי הנתבעת אישרה לתשלום סך של 757,671 ₪ (ללא מע"מ). סכום זה אינו שנוי במחלוקת והנתבעת אינה חולקת על ההפרש שלא שולם. לאור זאת הנני פוסקת לתובעת סך של 138,395 ₪ כשהם נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום 18.1.2001.

29. הנתבעת אינה חולקת על כך שכתב הכמויות אותו צירפה התובעת (נספח ד' 3 לתצהירה) הנו כתב הכמויות המוסכם ע"פ החזזה שביניהם. ע"פ כתב הכמויות המחיר ליחידה עומד על 1,000 ₪ ובהתאמה לגרסת התובעת (אין מחלוקת בדבר הכמות- 4 יחידות). בסיכומיה לא שבה הנתבעת על טענתה (אשר עלתה בפני המומחה, עמ' 25 לחוות הדעת), כי התובעת לא ביצעה את הלוח כנדרש. לא למותר לציין, כי בהתאם לחוות דעת המומחה, המחיר אותו דרשה התובעת ביחס לסעיף 08.4.060- "לוח חשמל" תואם את מחיר דקל (פברואר 2000)- 1,000 ₪, ולאור כל הנ"ל הנני מוצאת לנכון לפסוק לתובעת הפרש התשלומים ששולמו לה בגין רכיב זה (4 * 1,000 ₪) מהם יופחתו 1,000 ₪ (4 * 250 = הסכום ששולם לתובעת בפועל בגין רכיב זה) = 3,000 ₪.

30. אין מחלוקת ביחס לביצוע העבודות על פי סעיף 99.3.001 (הרכבת זוויתנים בתחתית חיפוי האבן). המומחה בחוות הדעת קבע, כי הרכבת זוויתן בתחתית חיפוי האבן נדרשת ע"פ התקנים והמפרטים ולכן אינה מהווה עבודה נוספת. מאידך, לתצהירה של התובעת צורף נספח אשר לטענתה מהווה העתק הוראות המפרט הכללי "הספר הכחול"; במסגרתו פורטו כל העבודות הנכללות במחירי עבודות האבן, וצוין כי "זוויתנים לתימוך יימדדו בנפרד". שאלות ההבהרה שנשלחו למומחה לא צורפו, ועל כן לא הוברר לאיזו עבודה מיוחסת תשובתו 5.1 (כי "לפי הספר הכחול התשלום נפרד ובהתאם לזאת סעיף זה מאושר לתשלום"). מכל מקום, הנתבעת בסיכומיה לא שבה על טענתה (כפי שנטענה בפני המומחה) כי מדובר בעבודה הכלולה בחזזה, להפך הנתבעת בסיכומיה ציינה כי מדובר בעבודה חריגה ואולם לטענתה רובה ככולה בוצעה שלא בהתאם לתקן והתובעת לא נאותה לתקן הנדרש. טענת הנתבעת לליקויים לא נתמכה בכל ראיה, ומשאין מחלוקת בדבר ביצועה מוצאת אני לנכון לפסוק לתובעת הסכום הנתבע על ידה בגין ביצוע עבודה זו בסך 2,931 ₪.

31. ביחס לסעיף 99.4.001- מחיצות בלוקים קבע המומחה, כי שטח המחיצות תואם למאושר על ידי הנתבעת. מאידך אישר המומחה את הסכום הנתבע (824 ₪) ללא כל הסבר. משלא הוכיחה התובעת שטח המחיצות הנתבע על ידה אינו מוצאת עילה לזכותה בסכום נוסף בגין ביצוע עבודות אלו ועל כן איני מקבלת את התביעה בנקודה זו.

32. ביחס לביצוע ספי חלונות בשירותים אין מחלוקת ביחס לביצוע העבודות. המומחה עמד על כך גם בחוות דעתו וצירף תמונות לתימוכין. המומחה לא חייוה דעתו ביחס לכמות שבוצעה, ובנוגע למחיר ציין, כי ע"פ מחירון דקל מפברואר 2000 מחיר סף שיש בעובי 5 ס"מ עמד על 260 ₪ ואילו התובע דרש 191 ₪. הנתבעת בסיכומיה לא שבה על טענתה, כי מדובר בעבודה הכלולה בחוזה (להפך, בסיכומיה ציינה הנתבעת כי העבודות שצוינו בטבלה שבתצהיר התובעת מתייחסות לעבודות חריגות). לא הוברר מדוע בגין עבודה זו אישר המומחה לתשלום סך של 2,931 ₪ הגם שאין מחלוקת בדבר הכמות שבוצעה, ולפיכך הנני פוסקת לתובעת תשלום בסכום הנתבע על ידה בסך 15,375 ₪.

33. ביחס לביצוע עבודות על פי סעיף 99.5.004 - איטום קירות של שירותים וקירות, לא הוכיחה התובעת כי יש לערוך החישוב על פי הכמות הנתענת על ידה. לא הוכח כי בפועל בוצעה הכמות הנתענת. התובעת אף לא הוכיחה הסיכום בין לבין המהנדס (לכאורה) לחיוב ההפרש מחשבון חלקי 3 בחשבון הסופי (סעיף 99.0.002 לחשבון הסופי). על כן רכיבי תביעה אלו נדחים.

34. ביחס לעבודה ע"פ סעיף 99.7.003 לחשבון הסופי - חיבור צינור ביוב בקוטר 6 - עיון בכתב הכמויות מעלה, כי עבודה זו אינה כלולה בביצוע יתר עבודות האינסטלציה (מופיעה כרכיב נפרד בתת פרק של עבודות האינסטלציה) ולפיכך הנני דוחה טענת הנתבעת בנקודה זו. משאין מחלוקת בדבר ביצועה העבודה הנני פוסקת לתובעת הסכום הנתבע בסך 3,616 ₪.

35. לסיכום פרק זה הנני פוסקת לתובעת סך של 162,862 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדן מיום 18.1.2001.

עבודות בניית אגם

36. עבודות בניית אגם בוצעו בהתאם למכרז זוטא 15-00 (מיום 6.8.2000) לבנית אגם באמפיפארק בקרית מוצקין. לטענת התובעת, לא קיבלה התייחסות לחשבון הסופי שהוגש על ידה. מכל מקום טוענת, בהתבסס על חשבון קודם (חשבון מס' 4) כי הסכום שאושר על ידי הנתבעת בתוספת מע"מ מסתכם לסך של 647,148 ₪ מהם שילמה לה התובעת 582,631 ₪. היתרה בסך 64,715 ש"ח (המסתכמת לכדי 111,691 ₪ לטענתה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית) לא שולמה לה. התובעת טוענת, כי על פי חישוביה הסכום המגיע לה מסתכם בסך של 126,961 (שערכו היום 219,122 ₪).

37. הצדדים חלוקים ביחס לתשלום המגיע לתובעת בעבור ביצוע עבודת "קירות ועמודים". לטענת התובעת, הקירות המשופעים של האגם בוצעו בהתאם לסעיף 2.3.10 לכתב הכמויות - "קירות בטון ב-30 בעובי 20 ס"מ אנכיים או משופעים" - אשר תומחר במכרז הזוטא בסך 1,200 ₪ למ"ק. לראיה טוענת התובעת, כי הקירות בוצעו על ידי "טפסנות עץ", ובהתאם דורשת תשלום בעבור 55.59 מ"ק קירות בטון.

38. לעומתה גורסת הנתבעת, כי קירות הבריכה המשופעים באגם אינם קירות משופעים כי אם רצפה, ויש לתמחר עבודה זו לפי סעיף 2.2.010 - "מרצפי בטון יצוקים ע"ג מצע מהודק ויריעות פולאטילן". לטענת הנתבעת, סעיף 2.3.010 בכתב הכמויות תומחר לפי 1,200 ₪ בכמות של 10 מ"ק בלבד, כך שלא יכול להיות ספק כי אין הכוונה לביצוע של קירות משופעים סביב האגם (מדובר בכמות קטנה שלא מספיקה לכל היקף האגם). סעיף זה מיוחס לקירות המסנן הביולוגי בלבד - מבנה קטן הבנוי בצמוד לאגם. לטענת הנתבעת, מלכתחילה תוכנן האגם להיבנות באמצעות מצע מהודק המתאים לעבודת רצפה ולא טפסנות עץ המתאימה לקירות, שאם לא כן, הכמות שנקבעה לקירות אמורה הייתה להיות גבוהה בהרבה מזו שנקבעה בכתב הכמויות.

39. כמו כן, טוענת הנתבעת לנזקים שנגרמו לה בגין עבודה לקויה של התובעת ואי ביצוע ראוי של התפרים והבטון. לטענתה, היא נדרשת להוצאת כספים לתיקון הפגמים ואחזקת אגם לקוי. הנתבעת מאשרת כי בגין אי המצאת ערבות טיב אושרו לתשלום אך 90% מהחשבון הסופי כאשר 10% משמשים תחליף לערבות שלא הומצאה. לטענת הנתבעת, סכום זה שימש אותה לתשלום לקבלן אחר עבור ביצוע חלקי של תיקון הליקויים שלא בוצעו על ידי התובעת - למשל תיקון סדקים ונזילות מים באגם.

40. מחלוקת נוספת נטושה בגין אישור מחיר של 2,000 ₪ בגין ביצוע עבודה על פי סעיף 99.9.10, כאשר לטענת התובעת מחיר זה אינו תואם את מחירון דקל. יצוין כבר עתה, כי התובעת לא צירפה את חשבון חלקי מס' 4 בגין ביצוע עבודות האגם, ולא הוכח ביצוע עבודות אלו והיקפן ועל כן דין הטענה להידחות.

41. המומחה בחוות דעתו קבע, כי "עפ"י חתר 3-3, רצפת הבריכה לרבות הקירות המשופעים אמורים להיות יצוקים על גבי מצעים מהודקים ולא ע"י טפסנות" קביעת המומחה בפן המקצועי עולה בקנה אחד עם עמדת הנתבעת. יותר מכך, המומחה קבע, כי "ברזל הזיון אינו מיועד ל"קונזולה" ולכן אסור היה לצקת את הדופן בצורה קונבנציונאלית, אשר לאחר פירוק הטפסנות היתה משאירה את הדופן ללא תמיכה ובסכנת קריסה" (הדגשה לא במקור). (למען הבהירות, קונזולה - על פי ויקיפדיה - זיז - קורה המחוברת למבנה בצדה האחד בלבד).
42. ממסקנות חוות הדעת מאוששות טענת הנתבעת, כי ביצוע עבודת קירות האגם בשיטת הטפסנות מסוכנת ואינה ע"פ התקן.

43. המומחה קבע, כי נוצק קיר בהיקף בריכת הסינון ובהתאם לחוות דעתו אמורה הייתה הנתבעת לאשר ולשלם עבור 14.9 מ"ק קיר (תוספת של 4.9 מ"ק לחוזה) בסך 5,880 ₪ (1,200 ₪ * 4.9 מ"ק). גם בנקודה זו הנני מקבלת חוות דעת המומחה שלא נסתרה ופוסקת לתובעת תשלום בסך 5,880 ₪ כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית כדן מיום 10.4.01 (התשלום האחרון בגין עבודות האגם, ע"פ רישומי התובעת, שלא נסתרו).

44. יש לציין, כי החוזה שנחתם בעקבות המכרז הנ"ל לבנית אגם לא צורף לתצהירי הצדדים ולמעשה הסעיף המורה על הפקדת ערבות טיב נעלם מעיני בית המשפט. זאת הגם שללא כל ספק קיים היה נוהג בין הצדדים (ע"פ חוזים אחרים שצורפו) להפקדת ערבות טיב בהתאמה לנוהג המקובל בענף הבניה. בענייננו, אין מחלוקת כי התובעת לא הפקידה ערבות הטיב. בהתאם לחוות דעת המומחה עבודת קירות משופעים באגם בוצעה באופן לקוי ואולם היקף הליקויים והנזקים לא הוכחו על ידי התובעת, אשר לא טרחה להציג חוות דעת מתאימה מטעמה, ואף לא תצהירו של הקבלן ה"אחר" שכביכול פעל לביצוע התיקונים ובנקודה זו מקובלת עלי עמדת התובעת כי הדבר פועל לרעת התובעת במישור הראייתי.

45. יחד עם זאת בגין אי הפקדת ערבות הטיב, איני מוצאת לנכון להורות על תשלום היתרה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, שכן מדובר בכספים המוחזקים כדין על ידי התובעת בגין אי הפקדת ערבות טיב, ע"פ הנוהג בין הצדדים הנלמד מהוראות בהסכמים דומים במסגרת אותו פרויקט (השווה למשל סעיף 72.3 להסכם לבנית במה (מיום 20.7.99), וכן סעי' 8.2 להסכם לביצוע עבודות בניית מבני שירותים מיום 2.7.2000).

46. אי לכך, הנני מורה על תשלום העקבון בשיעור 10% בסך 55,312 ₪ (סכום שאינו שנוי במחלוקת) בתוספת מע"מ.

לסיכום

47. לאור כל האמור התביעה מתקבלת בחלקה. התובעת תשלם לתובעת סכומים כדלקמן:

- א. סך של 21,250 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 20.8.2000.
 - ב. סך של 19,600 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 16.7.2000.
 - ג. סך של 162,862 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 18.1.2001.
 - ג. סך של 5,880 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 10.4.01.
 - ד. סך של 55,312 ₪ בתוספת מע"מ (17%).
48. התובעת תשא בהוצאות התביעה בסך של 15,000 ₪ וכן הוצאות שכ"ט עו"ד בשים לב לכך שפסק הדין ניתן על סמך החומר שבתיק וללא שמיעת הוכחות 20,000 ₪.

כלל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

הפיקדון הכספי שהופקד בראשיתם של הליכים אלו (בסך 20,000 ₪) יושב לידי התובעת מפקידתו.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

חפשי